

SECOND PUBLIC EXAMINATION

HONOUR SCHOOL OF ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE

COURSE I AND COURSE II

Paper 8 (h) (iv) and B15 Old Norse

TRINITY TERM 2012

Friday, 25 May, 9.30 am – 12.30 pm

Time allowed – Three hours

Answer Question 1 and *two* others. You should pay attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

Do not turn over until told to do so.

1. Translate three of the following passages, adding brief notes on any points of literary and/or linguistic interest.

(a)

Einarr veit, at líðr morgunninn, ok hyggr, at Hrafnkell mundi eigi vita, þótt hann riði hestinum. Nú tekri hann hestinn ok slær við beizli, laetr þófa á bak hestinum undir sik ok riðr upp hjá Grjótárgili, svá upp til jökla ok vestr með jöklunum, þar sem Jökulsá fellr undir þeim, svá ofan með ánni til Reykjæsels. Hann spurði alla sauðarmenn at seljum, ef nökcurr hefði sét þetta fé, ok kvazk engi sét hafa. Einarr reið Freyfaxa allt frá eldingu ok til miðs aptans. Hestrinn bar hann skjótt yfir ok viða, því at hestrinn var góður af sér. Einari kom þat í hug, at honum mundi mál heim ok reka þat fyrst heim, sem heima var, þótt hann fyndi hitt eigi. Reið hann þá austr yfir hálsa í Hrafnkelsdal. En er hann kernd ofan at Grjóttægi, heyrir hann sauðarjarm fram með gilinu, þangat sem hann hafði fram riðit áðr. Snýr hann þangat til ok sér renna í móti sér þrjá tigu ásauðar, þat sama sern hann vantat hafði áðr viku, ok støkkði hann því heim með fínu.

(b)

“Eigi þótti mér hitt minna vera vert er þú lyptir upp kettinum, ok þér satt at segja þá hræddusk allir þeir er sá er þú lyptir af jorðu einum fætinum. En sá kótr var eigi sem þér sýndisk: þat var Miðgarðsormr er liggr um lönd oll, ok vansk honum varliga lengðin til at jorðina teki sporðr ok hofuð. Ok svá langt seildisk þú upp at skamt var þá til himins. En hitt var ok mikit undr um fangit er þú stótt svá lengi við ok fell eigi meir en á kné qðrum fæti er þú fekzk við Elli, fyrir því at engi hefir sá orðit, ok engi mun verða ef svá gamall er at elli bíðr, at eigi komi ellin ollum til falls. Ok er nú þat satt at segja at vér munum skiljask, ok mún þá betr hvárratveggju handar at þér komið eigi optar mik at hitta. Ek mun enn annat sinn verja borg mína með þvíliskum vælum eða qðrum svá at ekki vald munuð þér á mér fá.”

(c)

KAP. III

Frá alþingis setning

Alþingi var sett at ráði Úlfþjóts og allra landsmanna, þar er nú er; en áðr var þing á Kjalarnesi, þat er Þorsteinn Ingólfss sonr landnámamaðr, faðir Porkels mána lögsgumanns, hafði þar, ok höfðingjar þeir er at því hurfu. Þá maðr hafði sekr orðit of þræls morð eða leysings, sá er land átti í Bláskógunum. Hann er nefndr Pórir kroppinskeggi, en dóttursonr hans er kallaðr Þorvaldr kroppinskeggi, sá es fór síðan í Austfjörðu ok brendi þar inni Gunnar bróður sinn. Svá sagði Hallr Órœkjunson. En sá hét Kolr, er myrðr var; við hann er kend gjá sú er þar er köllut síðan Kolsgjá, sem hræin fundusk. Land þat varð síðan allsherjarfé; en þat lögðu landsmenn til alþingis neyzlu. Af því er þar almennung at viða til alþingis í skógunum ok á heiðum hagi til hrossa hafnar. Þat sagði Úlfheðinn oss.

(d) Svaraði inn sundr-
inæðri,
svá kvaz veita mundo
fulting frændom,
sem fótr qðrom.
'Hvat megi fótr
fæti veita,
né holdgróin
hǫnd annarri?'

Þá kvað þat Æspr
eino sinni
—mærr um lék
á mars baki—
'Illt er blauðom hal
brautir kenna.'
Kóðo harðan miðk
hornung vera.

Drógo þeir ór skíði
skíðiðiárn,
mækis eggjar,
at mun flagði:
þverðo þeir þrótt sinn
at þriðiungi,
léto mög ungan
til moldar hníga.

(e) Epli ellí lyfs
hér hefi ek algullin—
þau mun ek þér, Gerðr, gefa,
frið at kaupa—
at þú þér Frey kveðir
óleiðastan at lifa.

Gerðr kvað:
Epli ellí lyfs
ek þigg aldregi
at mannzkis munom,
né vit Frey[r],
meðan okkart fiðr lifir,
byggiom bæði saman.

Skírnir kvað:
Baug ek þér þá gef,
þann er brendr var
með ungom Óðins syni.
Átta ero iafnhöfgir,
er af driúpa
ena níundo hveria nótt.

Gerðr kvað:
Baug ek þikkak—
þótt brendr sé
með ungom Óðins syni.
Era mér gullz vant
í gorðom Gymis,
at deila fē fqður.

2. EITHER: (a) “The author of *Hrafnkels* saga has given us, in place of a conventional plot, a highly fictionalized biography full of complex comparisons and contrasts”. Discuss.
OR: (b) Write on the use and abuse of power in *Hrafnkels* saga.
3. “*Skirnismál* is not really a poem at all, in the usual sense, but a poetic drama to be acted out”. Do you agree?
4. Write on the depiction of violence in *Hamðismál* (you may if you wish compare it in this respect with any other Old Norse text you have read.).
5. Compare and/or contrast the behaviour of either Guðrún (in *Hamðismál*) or Gerðr (in *Skirnismál*) or both with that of any other Icelandic heroine.
6. How important is a knowledge of *Íslendingabók* for anyone reading a family saga?
7. EITHER: (a) Examine the relationship of prose and verse in the parts of *Gylfaginning* you have read.
OR: (b) Write a critical analysis of Snorri’s account of Þórr and Útgardá-Loki.
8. Write on the relationship of any of the following in any Old Norse text(s) you have read: parents and children; masters and servants; the rich and poor; Christians and pagans; gods and giants; women and words.
9. EITHER: (a) Write on the use of the middle voice in Old Icelandic.
OR: (b) Write a linguistic commentary on any TWO of the prose passages set for translation on this paper.